

ΤΟΚΚΑ

ΤΕΜΜΟΥΖ / ΙΟΥΛΗΣ 2008 ΣΑΥΙ / ΦΥΛΛΟ: 2

FES'in işbirliğinde BİLBAN - İKME YAYIN ORGANI / KOINH EKΔOŞH BİLBAN - İKME ΣE ΣYNEPΓAΣIA ME TO FES

ÜCRETSİZ / ΔΩPEAN

Κίβρισλίλαρ "ορτακ ακίμυζ ve geleceğίμυζ bizi birleştίρίυορ" dedίler

● Καύίπλάρλα ve toplu mezarlarla ilgili iki toplu etkinlikler yapıldı

Κίβρıs'ın her iki yanından savaşı karşıtı çeşίtlı örgütlерin oluşturduđu "Savaşıa Hayır Koalisyonu-Kıbrıs", 23 Temmuz 2008 Çarşamba akşamı saat 20.00'de "Ortak acımız ve geleceğίmυζ bizi birleştίrίyoρ" başlıđı altında, "καύίπλάρ" ve savaşılarda yaşamını yitirenler anısına Lefkoşıa Arabahmet Kültürevi'nde bir etkinlik düzenledi.

Savaşıa Hayır Koalisyonu'nun etkinliğinde "İki Toplumlu Kayıp Şahısların, Savaşı ve Katliam Kurbanları'nın Yakınları İnisiyatifi" adına Feyzi Özersay ile Katerina Antona konuşıtu. Feyzi Özersay'ın babası 1974'te Alaminyo'da öldürülmüştü... Katerina Antona'nın ise kardeşı 1974'te Palekitre'de (Balıkesir) "καύίπ" olmuştü.

Etkinlikte ayrıca 1974'te Kitrea'da (Değίrmenlik) annesi, babası, kız kardeşı ve erkek kardeşı "καύίπ" olan Maria Yeorgiadu ile 1964'te annesi ve babası Mağusa'dan Pervolya'ya (Bahçalar) giderken "καύίπ" olan Sevilya Berk de konuşıtu.

Etkinliğe adanın her iki tarafında "καύίπλάρ" ve "toplu mezarlar" konusunda yapmış olduđu araşıtırmalarıyla uluslararası çeşίtlı ödüller kazanmış bulunan araşıtırmacı gazeteci-yazar Sevgül Uludağ ile Kıbrıs'ın güneyinde "καύίπλάρ" konusunu işleyen gazeteci Andreas Parashos da katılarak birer konuşıma yapıtı.

Toplu Mezarlara Ziyaret

Savaşıa Hayır Koalisyonu, 26 Temmuz 2008 Cumartesi sabahı ise, iki taraftaki toplu mezarlara ziyaret yaparak savaşıın kurbanı insanlar anısına bu toplu mezarlara çiçek bıraktı.

Cumartesi saat 9.30dan itibaren Ledra Palace'ta buluşan grup, Lefkoşıa'nın Strovolos bölgesindeki Parisinos mevkiinde, aralarında Kutlay Erk'in babası Mustafa Arif'in de bulunduđu toplu mezara ziyaret

yapan Savaşıa Hayır Koalisyonu, buraya çiçekler bıraktı. Halen Strovolos'ta, içinde "καύίπ" Kıbrıslı Türkler'in olduđuna inanılan, henüz açılmamış 3-4 tane daha kuyu bulunuyor. Aynı gün ikinci ziyaret ise Palekitre'ye (Balıkesir) yapılacaktı ancak Kıbrıs'ın kuzeyindeki rejim Kıbrıslı Rumların bu etkinliğe katılmasına izin verilmediđi için bu sene de bu etkinlik gerçekleştirilemedi. Hatırlanacađı gibi geçen sene de rejim Kıbrıslı Rumlara izin vermemiş, bunun üzerine Kıbrıslı Rumların getirdiđi çiçekler Koalisyonun Kıbrıslı Türk üyeleri tarafından Palekitre'ye götürülmüş ve gömü alanına bırakılmıştı. Palekitre'deki (Balıkesir) toplu mezardan bir süre önce yapılan kazılarda ağırlıkla Kıbrıslı Rum kadınlar ve çocuklardan oluşan 16-17 ceset çıkarılmıştı.

Palekitre yapılacak ziyarete izin verilmemesi Parisinos düzenlenen basın toplantısında Savaşıa Hayır Koalisyonu temsilcileri tarafından kınandı ve mücadelenin devam ettiđi, gelecek yıllarda da benzer etkinliklerin adanın her iki yanında düzenlenmeye devam edeceđinin altı çizildi.

Savaşıın kurbanı insanlar ve kayıplar anısına Parisinos'daki bir zeytin ağacının altına çiçekler bırakıldı, daha sonra etkinli sona erdi.

Devamı Sayfa 4'te

Οι Κύπριοι λένε «Ο κοινός πόνος και το κοινό μέλλον μας ενώνουν»

● Δικαιοτυικές εκδηλώσεις για τους αγνοουμένους και τους μαζικούς τάφους

Εκδηλώσεις της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο - Κύπρος στη μνήμη των «αγνοουμένων» και των θυμάτων των πολέμων...

Μιλούν συγγενείς των «αγνοουμένων»... Επισκέψεις σε μαζικούς τάφους... Η δικαιοτυική πλατφόρμα οργανώσεων και ακτιβιστών Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο - Κύπρος οργάνωσε και φέτος εκδηλώσεις μνήμης για τα αδικοσκοτωμένα θύματα των πολέμων στην Κύπρο κάτω από τον τίτλο «Ο κοινός πόνος και το κοινό μέλλον μας ενώνουν». Η πρώτη εκδήλωση έγινε στις 23 Ιουλίου 2008 στο Πολιτυιστικό Κέντρο Arabahmet στο βόρειο μέρος της Λευκωσίας στη μνήμη των Ε/κ και Τ/κ «αγνοουμένων» και θυμάτων των πολέμων.

Στην ανοικτή εκδήλωση στην οποία παρευρέθηκαν 70 άτομα μίλησαν συγγενείς «αγνοουμένων».

Πρώτοι μίλησαν ο Φειζί Οζέρσαϊ και η Κατερίνα Άντωνά από την «Δικαιοτυική Πρωτοβουλία Συγγενών Αγνοουμένων, Δολοφονηθέντων και Θυμάτων Πολέμου». Ο πατέρας του Φειζί Οζέρσαϊ δολοφονήθηκε στην Αλαμινό το 1974. Ο αδελφός της Κατερίνας Άντωνά από τη Λάρνακα ήταν εθνοφρουρός το 1974 κοντά στο Παλαίκυθρο και από τότε είναι «αγνοουμένος».

Στην εκδήλωση μίλησε επίσης η Μαρία Γεωργιάδου από την Κυθραία, της οποίας η μητέρα, ο πατέρας, η αδελφή και ο αδελφός είναι «αγνοουμένοι» από το 1974. Στη συνέχεια η Σεβιλιάϊ Μπερκ αναφέρθηκε κι αυτή στη δικιά της ιστορία. Το 1964 οι γονείς της ενώ κατευθύνονταν από την Αμμόχωστο προς τα Περβόλια εξαφανίστηκαν και έκτοτε «αγνοούνται».

Η βραβευμένη διεθνώς δημοσιογράφος Sevgül Uludağ γνωστή για τις έρευνες που έκανε για τους «αγνοουμένους» και τους «μαζικούς τάφους» και στις δύο πλευρές του νησιού όπως επίσης και ο Ανδρέας Παράσχος, που ασχολήθηκε εκτεταμένα με το ζήτημα των «αγνοουμένων», ήταν επίσης ομιλητές και συντονιστές της εκδήλωσης.

Επισκέψεις σε μαζικούς τάφους

Η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο - Κύπρος είχε προγραμματίσει επισκέψεις και την κατάθεση λουλουδιών στους μαζικούς τάφους και στις δύο πλευρές του νησιού για το Σάββατο 26 Ιουλίου 2008.

Εξήντα περίπου άτομα κάθε ηλικίας, Ε/κ και Τ/κ, συναντήθηκαν στο Λήδρα Πάλας στις 9:30 το πρωί και από εκεί με λεωφορείο κατευθύνθηκαν προς την περιοχή Παρισσινού στον Στρόβολο, στον χώρο όπου

πέρσι βρέθηκε ο μαζικός τάφος Τ/κ από την περίοδο του 1964. Ανάμεσα στα θύματα αυτά ήταν και ο Μουσταφά Αρίφ, πατέρας του Κουτλάϊ Έρκ. Πιστεύεται ότι στην περιοχή υπάρχουν ακόμη 3-4 πηγάδια που είναι πιθανοί τόποι ταφής για κάποιους Τουρκοκύπριους «αγνοουμένους» και που ακόμα δεν έχουν γίνει εκταφές σ'αυτά.

Μια δεύτερη επίσκεψη ήταν προγραμματισμένη για το Παλαίκυθρο στη βόρεια Κύπρο όπου πριν λίγο καιρό, έγιναν εκταφές σε ένα μαζικό τάφο και βρέθηκαν τα οστά 16-17 Ελληνοκυπρίων γυναικών και παιδιών. Όμως η επίσκεψη δεν έγινε διότι η διοίκηση στο βορρά δεν επέτρεψε στους Ελληνοκύπριους να επισκεφτούν τον μαζικό τάφο.

Η στάση αυτή της διοίκησης στο βορρά καταδικάστηκε από τη Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο - Κύπρος κατά τη διάρκεια συνέντευξης τύπου που δόθηκε προς τους δημοσιογράφους που ήταν παρόντες. Εκπρόσωποι της Συμμαχίας δήλωσαν πως ο αγώνας θα συνεχιστεί για να μπορούμε στο μέλλον να οργανώσουμε παρόμοιες εκδηλώσεις και στις δύο πλευρές του νησιού και με την ελπίδα ότι του χρόνου θα παρευρισκονται και ο Χριστόφιας μαζί με τον Ταλάτ ή αντιπρόσωποι τους.

Η εκδήλωση στον Παρισσινό ολοκληρώθηκε με την κατάθεση λουλουδιών κάτω από μια ελιά στην μνήμη των «αγνοουμένων» και των θυμάτων όλων των πολέμων στην Κύπρο.

Συνέχεια στη Σελίδα - 4

LONDRA'DA GÖSTERİ

Alpay Durduran BİLBAN Başkanı

Normal değil ama öyle görünür ki Kıbrıslılar normal sayar. Kıbrıs bağımsız bir devlete sahiptir. Hala bir ulusal marşı yoktur ama bayrağı vardır. Kıbrıs'ın Türkiye ve Yunanistan'dan bağımsız olduğunu gösteren Kıbrıslı Türk'ün çizdiği bir bayrak. Ancak göstericiler Yunan bayraklarını taşıdılar. Türkiye'nin Kıbrıs'ı istilasını protesto ediyorlardı. Türkiye Kıbrıs'ı istila etti bir toplum cumhuriyet'in bağımsızlığına saygı göstermedi ve tersi... Aynı zihniyet istila ve işgali sağlayan zihniyetti.

Sanırım aynı nitelikli bir gösteriyi Kıbrıslı Türkler yapsalardı onlar da Türk bayraklarını sallayacaklardı. Onun için Kıbrıslıların Kıbrıs trajedisini tam anlamıyla anladıklarını düşünmüyorum. Yasal ve uluslararası tanınmış bir devlet vardır ama o hayata hala daha kınanan yabancı baskıyla gelmiştir. Ünlü bir politikacı en iyi bayrak Kıbrıs bayrağıdır çünkü uğruna ölecek biri yoktur demişti. Umarım doğrudur çünkü bayrak ölmek için değil yaşamak için olmalıdır.

Yabancılar Türkiye ve Yunanistan'ı Kıbrıs'ın bağımsızlığını kabul etmeleri için çok çalışmışlardır. Kıbrıslıların gerçekten bağımsız Kıbrıs'ı tam anlamıyla idrak etmelerinin zamanı gelmiştir. Kıbrıslıların Türk veya Yunan olmayı reddetmelerini veya gizlemelerini kastetmiyorum nerede olduklarını anlamalarını istiyorum. Doğum sırasındaki şartlar nedeniyle devletleri Türk veya Yunan olamaz. Belçikalılar daha çok hak veya ayrılma istiyorlarmış ama etnik nedenlerden değil Flemişlerin kamu hizmetlerinden yararlanmak için diğerlerinden daha fazla masrafı Fransızca konuşan Valonlardan daha fazla yüklenmekten mutlu değil-

lerdir. Yalnız iki toplumluluktan değil çağdaş devlet normlarından dolayı Kıbrıs Cumhuriyeti etnik temele dayanmamalıdır. Etnik yapı günlük yaşamın konusu olmalı ve toplum içinde yaşamalıdır. Devlette sadece hukukun üstünlüğü kendini göstermeli ve tarafsız olmalıdır.

Biz Kıbrıslılar çağdaşlaştığımız ve diğerine saygısızlık yapmayacağımız iddiasındayız. İddia bir Türk'ün bir Rum'un hakkını savunduğunu gördüğümüzde ve tersi de olduğunda kanıtlanabilir. Kaç tane Türk zamanında liderlikleri vergi yasalarını veto edip anayasal kriz çıkardıklarında seslerin çıkardılar? Kaç tane Rum enklavlarda yaşayan Türklerin acılarını sorgulamışlardı? Onlar Trük semtini dolaşıp Girne'ye giderken Türklerin nasıl yaşayabildiklerini düşünmediler. Bugün benim partim Maronitlerin ve sairenin sorunlarının anlaşılması için ilgi uyandırmaya çalışmaktadır. Hala daha yeterli ilgi görmekten şikâyetçiyiz. Kim benzer bir ilgi göstermektedir?

Sn. Hristofias'ın açıklamasını çok beğendim. Rumlara iki toplumlu federasyonun gerçek anlamını anlattı. Yeteri kadar anladıklarını sanmıyorum. Gerçekten Kıbrıslı Türklerle daha çok ilişkiye hazırdırlar ama onlardan birini bakan veya hatta devlet başkanı görmeye hazır olmak başka bir şeydir. Çoğu aklına getirmemiştir. Devlet çarkında ortaya çıkacak ilk probleminde önerilen referandumlarda evet dediğine pişman olacaklardır. Bir çıkar uğruna veya bir mazeret bulmak için birçok Kıbrıslı ayrımcılığa uğradığını iddia edip bir politikacıyı veya politikayı eleştirecektir. Tarım alanlarının konsolidasyonu çalışmalarını anımsıyorum. Veraset hukuku uygulamaları dolayısıyla parçalanmış tarım alanlarında verimliliği arttırmak için hükümet konsolidasyon

yasası önermişti. Lakin Kıbrıslı Türkler bunun Türklerin mal varlığını azaltmak için önerilen sinsi bir plan olduğunu iddia etmişlerdi. Doğru veya yanlış bir eleştiri olur fakat iyi yönetim problem haline gelmesini önler.

Bugünkü şartlarda Rum ulusal konseyinde tüm partiler yani federasyona karşı olanlar dâhil hepsi ulusal birlik içinde görünme adına federal devlet çözümüne destek belirtmektedirler. Bugün ne onları buna mecbur ediyorsa yarın o şey referandumda evet demelerini de sağlayabilecektir. Daha sonra halkın desteğini almaları çok zor olur diye... Sonradan ciddi problem çıkarmaya da cesaret edeceklerini sanmıyorum. Fakat Londra'da gösteri yapanlar veya diaspora ne olacak? İşe müdahaleden uzak duracaklar mı?

Diaspora acı çekmiş insanlardan oluşur ama çoğu zaman ana ülkelerde yaşayanlara zararlı olurlar.

Londra'da yaşayan Kıbrıslı Türkleri bilirim. Kıbrıs'ta yaşayanlardan daha milliyetçidirler. Londra'da Rum Kıbrıslılarla barış içinde yaşayan ve hatta onlarla iş ortaklığı yapanlar dahi Kıbrıs'ta Türklerle Rumların işbirliği içinde olmaları görmek istemezler. Birçoğu ile tanıştım. Başlıca müşterisi Rum işadamları olan ünlü bir Türk işadamını da hatırlarım.

Statükoyu protesto etmek iyi bir şey ama gösteride Yunan bayrağı taşımak günümüz Kıbrıs'ını aşağılamak olur. Bir Kıbrıslı Türk'ün yaptığı Kıbrıs bayrağını kullanmalıydılar.

Unutmamalıyız ki birçok saldırganlık örnekleri aşırılıkçılara karşı çıkmadığımız için yapılmıştır. Sessiz kalmasaydık bunlar olmazdı veya az olurdu. Hala daha onlar afişe edilmeden aramızda yaşamaktadırlar. Onlara Yunan bayrağı sallamanın Kıbrıs'ı aşağılamak olduğunu anlatmalıyız.

KARŞILIKLI GÜVEN ÖNEMLİDİR

Rasih Keskiner BİLBAN Direktörü

Kıbrıs sorununa çözüm arayışları sürüyor. Yıllarca sürdüğü gibi. Bu sefer biraz daha ciddi görünüyor ama yine de istenildiği gibi olmadığı açıktır. Taraflar, eskisi gibi olmasa da hem görüşüyorlar hem de birbirlerine saldırıyorlar. Türk tarafı bu saldırı propagandasında daha önde gitmektedir. Bu şekilde sürdürülen bir süreç çözüm için olumlu mesajlar ve daha da önemlisi ilerisi için güven vermemektedir.

Süreç devam ederken, taraflar Kıbrıslılara güven kazandırmak yönünde adımlar atmaktadır. Şurası açık ve nettir ki Kıbrıslılar arasında geçmişe oranla var olan güven azalmıştır. Gün geçtikçe de azalmaktadır. Her üç ayda bir liderlerin bir toplantı sonrası ortak demeçleri bu güvenin artmasına yetmez. Elbette ki görüşme süreci de bu güvenin artmasına katkı yapar ancak pratik günlük adımlar karşılıklı güvenin esasını teşkil etmektedir.

Bu çerçevede hudut kapılarının açılması yararlı olmuştur. Ancak bu tip önlemlerle bu güvenin artmasını beklemek mümkün değildir. Çünkü bu geçiş kapılarından belli sayıda yurttaşların karşılıklı teması mümkün olmaktadır. Oysa amaç tüm ülke insanların daha sık buluşması, daha sürekli bir araya gelmesi olmalıdır. Temaslar, sadece Lefkoşa ve civarı insanların karşılıklı buluşması ve sadece Lefkoşa sur içi ve Uzunyolda dolaşması şeklinden çıkarılmalıdır. Baf'taki Kıbrıslıların da, Karpaz'daki Kıbrıslıların da ülkenin her yanını yaşamaları için tedbirler alınmalı, kolaylıklar sağlanmalıdır.

Bu bir proje olmalıdır. 'Ülkemizi, her yanını her şeyi ile tanıyalım, yaşayalım'.

Özellikle 2004 referandumundan sonra karşılıklı geçişlerin çok azaldığı ortadadır. O tarihten önce Güney'de dolaşırken, Kıbrıs'ın her hangi bir yerinde Kıbrıslı Türkleri dolaşırken, gezerken, bir restoranda eğlenirken görebiliyorduk. Son zamanlarda, zaman zaman ta Lefkoşa'dan Baf'a kadar, Poliye

kadar gidiyorum ama yolda tek bir Türk arabasına rastlamıyorum. Benzer durumu Kuzey'e geçişlerde de görüyoruz. Kuzeye çoğunlukla kumarhanelere gelenler dışında bir ilgi görülmemektedir.

Yukarıda bahsettiğim proje çerçevesinde, Kıbrıslıların ülkelerinin her yerini görmesi, her noktasını tanınması, yaşamaları için bir şeyler yapılmalıdır. İki tarafın Yönetimleri Kıbrıslıların kitlesel olarak birbirlerini tanımalarının Kıbrıs sorununun çözümüne önemli katkı yapacağına inanmalı ve bunu teşvik etmelidir. Seyahat acentalarına bu alanda turlar düzenlemeleri için katkı ve destek vermelidirler. 2004 referandum öncesi aktif durumda olan yüzlerce sivil toplum örgütünün böyle bir kampanyaya destek vermesi, katılması başarı oranını artırır.

Kıbrıs'ta çözümü Kıbrıslılar getirecektir. Bunun dışında uluslararası kuruluşların katkısı da gereklidir ama asıl olan Kıbrıslıların bu işi ele alması, bu işi sahiplenmesidir.

Zaman Kıbrıslıların aleyhine çalışmaktadır. Yeni nesil birbirlerini tanımadan ve tanıma gereği duymadan büyüyor. Kuzey'de Kıbrıslılar giderek azalıyor. Bu durum Kıbrıs'ın seven her Kıbrıslının sorunu olmalı. Kıbrıs'ın her yerinde Kıbrıslılar daha sıkça buluşmanın yollarını bulmalı ve buluşmalıdırlar, buluşturulmalıdırlar.

Kıbrıslılar ülkelerinin her noktasında, on bin yıllık kültürlerinin her çeşidini birlikte yaşamalı, karşılıklı güveni pekiştirmeli ve Kıbrıs'ın yeniden birleşmesinde inisiyatif üstlenmelidir.

BİLBAN & IKME

1. Cyprus After A Solution, ISBN 9963-8185-2-8, 1998
2. (Turkish version) Çözümü arayan Kıbrıs - Alaşya Yayınları, 2002
3. Cyprus After A Solution - Economic and social activity, ISBN 9963-8185-3-6, 2001
4. Cyprus After A Solution - LEFT POLICIENS, ISBN 9963-8185-4-4, 2003
5. Küllüsü, Αλουσιβα- Katerina A. İliadi,

Yayınlar/ Εκδόσεις

- ISBN 9963-8185-5-2, 2004
6. İncisini Kaybeden İstiridyeler, Sevgül Uludağ, ISBN 9963-8185-9-5, 2005

Kitapları istemek için lütfen BİLBAN veya İKME ile temas kurun.
Για τις πιο πάνω εκδόσεις παρακαλώ επικοινωνήστε με το ΙΚΜΕ ή το ΒΙΛΒΑΝ.

www.ikme.org
www.bilban.org

ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ

Αλπύ Ντουρντουράν Πρόεδρος BILBAN

Δεν είναι φυσιολογικό, αλλά φαίνεται ότι οι Κύπριοι το θεωρούν φυσιολογικό. Η Κύπρος είναι ανεξάρτητο (!) κράτος. Δεν έχει ακόμα εθνικό ύμνο, αλλά έχει σημαία. Μια σημαία που την σχεδίασε ένας Τουρκοκύπριος και που δείχνει την ανεξαρτησία του κράτους από την Ελλάδα και την Τουρκία. Όμως κάποιος διαδηλωτής παρουσίασε τη σημαία της Ελλάδας. Διαδήλωναν ενάντια στην Τουρκική εισβολή. Η Τουρκία εισέβαλε στην Κύπρο διότι η μια κοινότητα δεν σεβάστηκε την ανεξαρτησία της Δημοκρατίας και αντίστροφα. Οι σημαίες αντιπροσωπεύουν την ίδια νοοτροπία που προκάλεσε την εισβολή και την κατοχή.

Πιστεύω ότι αν οι Τουρκοκύπριοι διαδήλωναν ενάντια σε κάτι παρόμοιο, θα ανέμιζαν Τουρκικές σημαίες. Επομένως νομίζω ότι οι Κύπριοι δεν κατάλαβαν πλήρως την τραγωδία τους. Υπάρχει ένα νόμιμο και διεθνώς αναγνωρισμένο κράτος αλλά αυτό δημιουργήθηκε λόγω ξένων πιέσεων που συνεχίζουν να καταδικάζονται από τους Κύπριους από κοινού. Ένας πολύ γνωστός πολιτικός είπε ότι η Κυπριακή σημαία είναι η καλύτερη διότι κανένας δεν θέλει να πεθάνει για αυτήν. Μακάρι να είχε δίκαιο διότι οι σημαίες πρέπει να είναι για τη ζωή και όχι για το θάνατο.

Οι ξένοι δούλεψαν σκληρά για να πείσουν την Ελλάδα και την Τουρκία να συμφωνήσει σε μια ανεξάρτητη Κύπρο. Είναι καιρός να το χωνέψουν οι Κύπριοι ότι είναι ανεξάρτητοι από την Ελλάδα και την Τουρκία. Δεν λέω ότι οι Κύπριοι δεν πρέπει να δείχνουν την εθνική τους ταυτότητα ή να τη ξεχάσουν, αλλά πρέπει να καταλάβουν που βρίσκονται. Το κράτος τους δεν μπορεί να είναι Ελληνικό ή Τουρκικό λόγω των συνθηκών τον καιρό της δημιουργίας του. Οι Βέλγοι συζητούν ακόμα ορθά ή διαχωριστικά, όμως ο λόγος δεν είναι εθνικός αλλά υλικός. Δεν αρέσει στους Φλαμανδούς να πληρώνουν περισσότερο από τους Γαλλόφωνους Βαλόνα για της δημόσιες υπηρεσίες. Σε κάθε περίπτωση στην πραγματικότητα το κράτος πρέπει να βασίζεται στην αρχή της ανωτερότητας του νόμου και όχι της εθνικότητας. Δεν εννοώ μόνο τους λόγους της δικαιοσύνης

αλλά ταυτόχρονα λόγους σύγχρονης αντίληψης ότι η Κυπριακή Δημοκρατία πρέπει να είναι ελεύθερη από εθνικότητα. Η εθνικότητα πρέπει να είναι ένα θέμα καθημερινότητας και να αντικατοπτρίζεται στην κοινωνία. Το κράτος πρέπει να είναι ουδέτερο και να προστατεύει τα πρότυπα των αρχών του νόμου.

Εμείς οι Κύπριοι ισχυριζόμαστε ότι είμαστε μοντέρνοι και δεν είμαστε ασεβείς προς τους άλλους. Οι ισχυρισμοί μπορούν να επιβεβαιωθούν όταν δούμε ένα Τούρκο να προστατεύει τα δικαιώματα ενός Έλληνα και αντίστροφα. Πόσοι Τούρκοι ανύψωσαν την φωνή τους όταν η ηγεσία τους έθεσε βέτο σε ορισμένους νόμους και δημιούργησε συνταγματική κρίση; Πόσοι Έλληνες προσπάθησαν να καταλάβουν την μιζέρια των Τούρκων που ζούσαν στους θύλακες; Περικύκλωναν τους θύλακες καθ' οδόν προς την Κερύνεια αλλά δεν έδειχναν ενδιαφέρον. Σήμερα το Κόμμα μου προσπαθεί να δημιουργήσει μια κατανόηση στα προβλήματα των Μαρωνιτών κτλ. Παραπονούμαστε ακόμα ότι η ενασχόληση μας είναι ανεπαρκής. Ποιος τους έδειξε το ίδιο ενδιαφέρον;

Μου άρεσε πάρα πολύ η δήλωση του κυρίου Χριστόφια. Εξήγησε στους Ελληνοκύπριους ποιο είναι το πραγματικό νόημα της δικαιοσύνης ομοσπονδίας. Δεν νομίζω ότι κατάλαβαν επαρκώς. Είναι πραγματικά έτοιμοι να δουν περισσότερες σχέσεις μεταξύ των Κυπρίων αλλά το να δουν ένα Τούρκο υπουργό ή πρόεδρο της δημοκρατίας είναι κάτι που οι περισσότεροι δεν έχουν σκεφτεί. Οποιοδήποτε πρόβλημα που μπορεί φυσιολογικά να προκύψει στην γραφειοκρατία θα κάνει τον Έλληνα να μετανιώσει που είπε «να» στα δημοψηφίσματα. Φυσικά πολλοί Κύπριοι θα επικρίνουν μια πολιτική ή έναν γραφειοκράτη που έκανε διάκριση για να κερδίσει κάτι ή δημιούργησε μια άδικη δικαιολογία. Θυμούμαι την συνένωση της γης για αύξηση της παραγωγικότητας στη γεωργία. Η κυβέρνηση ήθελε να συνενώσει τη γη που ήταν σκορπισμένη λόγω της τακτικής τους νόμου της κληρονομιάς. Όμως οι Τουρκοκύπριοι αξίωναν ότι υπήρχε ένας κρυμμένος στόχος να μειωθεί η έκταση της γης που τους ανήκει. Ορθά ή λανθασμένα, μια επίκριση θα υπερίσχυε, αλλά η καλή διακυβέρνηση θα σταματούσε την αύξηση

των προβλημάτων πέραν των ορίων, αν οι ομάδες με επιρροή είναι καλά ενημερωμένες πριν από μια συμφωνία.

Σύμφωνα με τις σημερινές περιστάσεις στο εθνικό συμβούλιο, όλα τα κόμματα, και εννοώ συμπεριλαμβανομένων και αυτών που είναι ενάντια στην ομοσπονδία, για σκοπούς ομοφωνίας διακηρύσσουν την υποστήριξη τους σε μια ομοσπονδιακή λύση. Αυτό που τους κάνει να υποστηρίζουν μια ομοσπονδιακή λύση θα τους κάνει επίσης να την εγκρίνουν. Θα είναι πολύ δύσκολο για αυτούς που είναι ενάντια στην ομοσπονδία να κερδίσουν μετέπειτα την υποστήριξη του λαού. Δεν νομίζω ότι θα τολμήσουν να δημιουργήσουν μετά σοβαρά προβλήματα. Όμως τι γίνεται με τους διαδηλωτές στο Λονδίνο, δηλαδή τη διασπορά; Θα σταματήσουν να παρεμβαίνουν;

Δυστυχώς η διασπορά είναι μια ομάδα που αποτελείται από άτομα που υπέφεραν αλλά σε πολλές περιπτώσεις αποτελούν κίνδυνο για τη ζωή στην πατρίδα.

Ξέρω Τουρκοκύπριους που ζούνε στο Λονδίνο. Είναι περισσότερο εθνικιστές παρά όταν ζούσαν στην Κύπρο. Δεν θέλουν να δουν τους Τούρκους να ζούνε με τους Έλληνες, ακόμα και αυτούς που ζουν ειρηνικά με τους Έλληνες και έχουν κοινά εργαστήρια μαζί τους. Γνώρισα πολλούς από αυτούς. Ένα παράδειγμα είναι ο γνωστός επιχειρηματίας που οι κύριοι του πελάτες είναι Έλληνες επιχειρηματίες.

Είναι καλό να διαδηλώνεις ενάντια το στάτους κβο στην Κύπρο, αλλά το ανέμισμα της Ελληνικής σημαίας είναι ταπείνωση της σύγχρονης Κυπριακής Δημοκρατίας. Πρέπει να δείχνουν την Κυπριακή σημαία που την σχεδίασε ένας Τουρκοκύπριος.

Πρέπει να έχουμε υπόψη ότι πολλές από τις φρικαλεότητες που έγιναν στην Κύπρο από εξτρεμιστές, έγιναν διότι τις αφήσαμε να γίνουν. Αν δεν μέναμε σιωπηλοί, δεν θα τολμούσαν. Μέχρι σήμερα πολλοί από αυτούς ζουν χωρίς να κατονομαστούν. Είναι αναγκαίο να τους πούμε ότι το ανέμισμα της Ελληνικής σημαίας στο όνομα της Κύπρου είναι μια ταπείνωση της δημοκρατίας.

Η ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ ΕΙΝΑΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ

Ρασήκ Κεσκινέρ Διευθυντής BILBAN

Η αναζήτηση λύσης στο Κυπριακό πρόβλημα συνεχίζεται. Συνεχίζεται για χρόνια. Αυτή τη φορά φαίνεται ότι είναι πιο σοβαρή αλλά είναι ξεκάθαρο ότι δεν είναι όπως αναμενόταν. Οι δύο πλευρές από τη μια έχουν τις συναντήσεις τους, αλλά όπως και πριν, συνεχίζουν να αλληλοεπιτίθενται. Η τουρκική πλευρά είναι λίγο πιο μπροστά σε αυτή την προπαγάνδα. Η συνέχιση της διαδικασίας των συνομιλιών με αυτό τον τρόπο δεν μπορεί να δώσει θετικά μηνύματα και δεν μπορεί να δώσει εμπιστοσύνη στο μέλλον.

Ενώσω συνεχίζει η διαδικασία οι δύο πλευρές πρέπει να κάνουν κάτι για να αναπτύξουν την εμπιστοσύνη των Κυπρίων. Είναι ξεκάθαρο ότι η εμπιστοσύνη μεταξύ των Κυπρίων δεν είναι όπως παλιά. Οι συναντήσεις μεταξύ των ηγετών που λαμβάνουν χώρα κάθε σε τρεις μήνες και ένα κοινό ανακοινωθέν μετά από αυτές, δεν είναι αρκετό για να κτιστεί η εμπιστοσύνη μεταξύ των δύο κοινοτήτων. Φυσικά η διαδικασία των συναντήσεων βοηθά στην ανάπτυξη της εμπιστοσύνης, αλλά τα πρακτικά καθημερινά βήματα είναι πιο απαραίτητα για την μόνιμη εμπιστοσύνη.

Σε αυτό το πλαίσιο η διάνοιξη των οδοφραγμάτων δημιούργησε μια χρήσιμη ατμόσφαιρα. Όμως δεν είναι δυνατόν να αναμένουμε την αύξηση της εμπιστοσύνης μόνο με αυτό το βήμα. Διότι μόνο ορισμένος αριθμός ατόμων

βρίσκονται μεταξύ τους με αυτά τα οδοφράγματα. Όμως ο στόχος θα πρέπει να είναι η δημιουργία ευκαιριών για τους ανθρώπους της Κύπρου να συναντιούνται και να βρίσκονται πιο συχνά. Οι επαφές των ανθρώπων δεν πρέπει να περιορίζονται στις επισκέψεις γύρω από την οδό Λήδρας και στην πόλη εντός των τειχών. Πρέπει να ληφθούν μέτρα και διευκολύνσεις ώστε οι άνθρωποι που ζουν στην Πάφο και οι άνθρωποι που ζουν στην Καρπασία να έχουν την ευκαιρία να βλέπουν και να ζουν κάθε μέρος της χώρας τους.

Αυτό θα μπορούσε να είναι ένα πρόγραμμα: Να ξέρουμε και να ζήσουμε κάθε βήμα της χώρας μας. Ειδικότερα μετά τα δημοψηφίσματα του 2004 οι διελεύσεις από τα οδοφράγματα και από τις δύο πλευρές μειώνονται μέρα με τη μέρα. Πριν τα δημοψηφίσματα βλέπαμε σχεδόν παντού Τουρκοκύπριους, να κάνουν εκδρομές, να πηγαίνουν σε εστιατόρια κτλ. Πρόσφατα ταξίδεψα στην Πάφο, μέχρι την Πόλη αλλά δεν είδα ούτε ένα τουρκοκυπριακό αυτοκίνητο στο δρόμο. Μπορούμε να δούμε μια παρόμοια κατάσταση με τις διελεύσεις στο βορρά. Εκτός από αυτούς που έρχονται για τα καζίνα, ο βορράς δεν είναι πλέον ελκυστικό μέρος.

Σχετικά με το πρόγραμμα στο οποίο αναφέρθηκα πιο πάνω, κάτι πρέπει να γίνει ώστε οι Κύπριοι να μπορούν να δουν, να ξέρουν και να ζήσουν σε κάθε μέρος της χώρας τους. Οι διοικήσεις πρέπει να πιστέψουν ότι όσο πιο

πολλοί άνθρωποι έρθουν μαζί, ζήσουν μαζί, τόσο πιο πολύ θα βοηθηθεί η λύση του Κυπριακού προβλήματος και γι' αυτό πρέπει να κάνουν κάτι και να ενθαρρύνουν τον κόσμο για αυτό. Πρέπει να υποστηρίξουν και να βοηθήσουν τους τουριστικούς πράκτορες για να οργανώσουν περιηγήσεις κτλ. Παράλληλα, η προσχώρηση στην εκστρατεία και η ενεργός υποστήριξη αρκετών ΜΚΟ που ήταν πολύ δραστηριοποιημένες πριν τα δημοψηφίσματα, θα αυξήσουν την επιτυχία του προγράμματος. Φυσικά η στήριξη των διεθνών οργανισμών είναι απαραίτητη, αλλά οι Κύπριοι πρέπει να αναλάβουν την ευθύνη μόνοι τους και να δώσουν για το μέλλον τους.

Ο χρόνος δρα ενάντια μας. Η νέα γενιά μεγαλώνει χωρίς να ξέρει ο ένας τον άλλο, και ακόμα δεν νοιάζονται ο ένας για τον άλλο. Οι Κύπριοι στο βορρά μειώνονται όλο και περισσότερο. Αυτό το πρόβλημα θα πρέπει να είναι πρόβλημα κάθε Κυπρίου που αγαπά τη χώρα του. Έτσι οι Κύπριοι πρέπει να βρουν και να δημιουργήσουν τρόπους για να έρθουν μαζί, να συναντιούνται πιο συχνά σε κάθε μέρος της χώρας τους.

Οι Κύπριοι σε κάθε μέρος της χώρας θα πρέπει να ζουν τον πολιτισμό δεκάδων χιλιάδων χρόνων μαζί, να κτίσουν την αμοιβαία εμπιστοσύνη μεταξύ τους και να πάρουν την πρωτοβουλία για την επανένωση της Κύπρου.

“Ortak acımız ve geleceğimiz bizi birleştiriyor”

Konu ile ilgili Savaş'a Hayır Koalisyonunun yayınladığı açıklama şöyle: Özellikle her yılın Temmuz ayında, Kıbrıs'taki çatışmalar ve savaşlarda ölen ve “kayıp” olan insanlar, her iki toplumun da acılarının en kötü yönünü yansıtır.

“Kayıp” insanların isimleri ve dinleri hariç, resimleri her iki toplumda da aynıdır: gözyaşları, acı ve dehşet içinde anlatılan hikâyelerdir bunlar. Yüzlerce kadın, çocuk ve yaşlı insan salt Rum ya da Türk oldukları gerekçesiyle öldürülmüşlerdir. Onlar, toplumlarımızda tüm kararları alan liderlerin çıkarlarına ve bölgesel kontrol ve egemenlik oyunları için dünya güçlerinin çıkarlarına hizmet etmek üzere öldürülmüşlerdir.

Toplu mezarların yakın geçmişte her iki toplumda da kazılmaya başlanması, her iki tarafta da 50 yıllık savaşlar ve etnik temizliği manşetlere çıkarmıştır. Bu hikâyeye, tıpkı eski Yugoslavya ve Lübnan'daki katliamlara benzetilmektedir.

Tüm bu ortaya çıkan şeyler, gerçekte ve trajik biçimde meydana gelmiş olanların buzdağı misali görünen ucudur. Ancak yine de bunlar, her bir tarafın “öteki tarafı” suçlayarak kendilerini masum kurbanlar olarak ortaya koymaları ve böylesi cinayetleri “karşı tarafın” işlediği yönündeki resmi politikalarını alaşağı etmeye yeterlidir.

Bu cinayetler “izole olaylar” değildi – her iki tarafın siyasi kurumlarınınca izlenen milliyetçi politikaların sonucuydu. O nedenle böylesi suçlar işlemiş olanlardan hiçbirinin yargı önüne çıkarılmamış olması da tesadüf değildir. Dimitris Hristofyas'ın suçların her iki tarafta da işlendiğine ve tüm bu suçların en sonunda açıklanmasına ve her iki tarafın da birbirinden özür dilemesine dair açıklamasını selamlarız. Ayrıca, toplantılar ve müzakerelerde iki lider tarafından sürdürülen olumlu atmosferi de selamlarız. Ancak bu yeterli değildir; bu suçlar hakkında açıkça konuşulması, suçluların ve faillerin isimlendirilmesi gereklidir.

Bu cinayetleri işleyenlerin aramızda özgür biçimde dolaştığı ve kendi toplumlarında kahraman olarak onore edildiği koşullarda yeniden yakınlaşmadan, yeniden birleşmeden ve barışçıl bir arada yaşamaktan söz edemeyiz.

Bizler, özel mahkemelerin kurulmasını talep etmiyoruz. Ancak talebimiz, bu suçları işleyenlerle onları bunlara teşvik edenlerin siyasi, ahlaki ve toplumsal olarak mahkûm edilmesini talep ediyoruz. Tıpkı kendi tarafımızın kurbanlarını onore ettiğimiz şekilde, öteki tarafın masum kurbanlarını da onore etmek zorunludur. Cumhurbaşkanı Hristofyas'ın temsilcisinin ve diğer Kıbrıslı Rumların 1960'larda toplumlararası uyuşmazlıklarda kaybolan yüzlerce Kıbrıslı Türk'ten birisi olan Mustafa Arif'in (Kutlay Erk'in babası) cenazesine katılmaları iyi bir başlangıç sayılabilir ve bir barış hareketinin büyümesi için canlılık sağladığı söylenebilir. Buna rağmen her iki taraftaki liderlerin bu canlılığı ilerletmeleri ve benzer diğer etkinliklere ve cenaze törenlerine katılmaları önemlidir. Kıbrıs'ta ölmüş ve “kayıp” olanlar, iki tarafın milliyetçilerinin önyargıya dayalı kaynağını oluşturmak yerine, ancak bu şekilde barış ve yeniden yakınlaşmada bir köprü oluşturabilir.

“Ortak acımız ve geleceğimiz bizi birleştiriyor” sloganı altında, “Savaş'a Hayır Koalisyonu - Kıbrıs”, başka örgütler ve aktivistlerle birlikte savaşların masum kurbanları olan Kıbrıslı Türklerle Kıbrıslı Rumları anmak üzere her yıl iki toplumlu anma etkinlikleri düzenliyor.

Bu yılki etkinlikler şöyledir:

23 Temmuz 2008 Çarşamba – Arabahmet Kültür Evi'nde 20:00'da halka açık bir toplantı

26 Temmuz 2008 Cumartesi günü Ledra Palace'ta sabah saat 09.30'da kalkacak otobüslerle sembolik olarak iki yere ziyaret yapılacaktır. Bunlardan biri güneyde Parissionos (Strovolos) bölgesi, öteki ise kuzeyde Palekitro (Balıkesir) bölgesidir. Bu iki yerde de Kıbrıslı Türklerle Kıbrıslı Rumların gömülü olduğu toplu mezarlar bulunmuştur. Adamızın barışçıl ve demokratik biçimde yeniden birleşmesini isteyen, gerçekten yeniden yakınlaşmadan yana olanlara bu etkinliklere katılarak desteklemeleri çağırısı yapıyoruz. Birlikte açık bir mesaj gönderelim ve hiç kimsenin ölülerini, “kayıplar”ı ve işlenen suçlarla savaşların acısını milliyetçi ve ırkçı politikaları için kullanmalarına izin vermeyeceğimizi duyuralım.

TOKKA

«Ο κοινός πόνος και το κοινό μέλλον μάς ενώνουν»

Το κείμενο της διακήρυξης της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο – Κύπρος:

Οι νεκροί και οι αγνοούμενοι των συγκρούσεων και των πολέμων στην Κύπρο αποτελούν την κορύφωση του πόνου και στις δυο κοινότητες, ιδιαίτερα αυτές τις μέρες του Ιούλη.

Με εξαίρεση τα ονόματα και τη θρησκεία ή εικόνα είναι η ίδια και στις δυο πλευρές. Δάκρυα, πόνος, απόγνωση. Εκατοντάδες γυνακόπαιδα, γέροι, απλοί άνθρωποι του μόχθου σκοτώθηκαν μόνο και μόνο γιατί ήταν Έλληνες ή Τούρκοι, για να εξυτηρηθούν τα συμφέροντα αυτών που βρίσκονται στη κορυφή της κοινωνίας και παίρνουν τις αποφάσεις ή κάποιων μεγάλων δυνάμεων στη παγκόσμια σκακιέρα.

Οι αποκαλύψεις των τελευταίων μηνών με τις εκταφές λειψάνων από ομαδικούς τάφους έφεραν στην επιφάνεια μια ιστορία 50 χρόνων πολέμων και εθνικού ξεκαθαρίσματος κι από τις δύο πλευρές, που λίγο έχει να ζηλέψει από τις σφαγές που γνώρισε η πρώην Γιουγκοσλαβία ή ο Λίβανος.

Αυτές οι αποκαλύψεις δεν είναι παρά μόνο μικρό μέρος της τραγικής πραγματικότητας. Είναι όμως αρκετές για να κάνουν θρύψαλα την επίσημη προπαγάνδα της κάθε πλευράς ότι η βαρβαρότητα ήταν «προνόμιο» μόνο της αντίπαλης πλευράς και ότι η δική τους πλευρά ήταν το αθώο θύμα.

Τα εγκλήματα αυτά δεν ήταν «μεμονωμένα περιστατικά» αλλά το αποτέλεσμα της πολιτικής του εθνικισμού που ακολουθούσαν οι πολιτικές ηγεσίες και των δύο πλευρών. Δεν είναι τυχαίο ότι κανένας από τους υπουργούς αυτών των φρικτών εγκλημάτων δεν διώχτηκε μέχρι σήμερα.

Χαιρετίζουμε τη δήλωση του Δημήτρη Χριστόφια με την οποία παραδέχτηκε δημόσια ότι έγιναν εγκλήματα και από τις δυο πλευρές και ότι επιτέλους θα πρέπει να τα παραδεχτούμε και να ζητήσουμε συγγνώμη η μια πλευρά από την άλλη, όπως και το θετικό κλίμα από τις συναντήσεις και τις συζητήσεις των δύο ηγετών. Αυτό όμως δεν είναι αρκετό χρειάζεται να μιλήσουμε ανοικτά και συγκεκριμένα για αυτά τα εγκλήματα, να πούμε τους φονιάδες και τους ηθικούς αυτουργούς με το όνομα τους.

Δεν μπορούμε να μιλάμε για επανένωση και ειρηνική συνύπαρξη όσο οι υπεύθυνοι για αυτά τα εγκλήματα κυκλοφορούν ελεύθεροι και τιμώνται σαν ήρωες στην κοινότητά τους.

Δεν ζητάμε να στηθούν δικαστήρια για να τους δικάσουν. Ζητούμε όμως οι αυτουργοί και οι ηθικοί αυτουργοί αυτών των εγκλημάτων να καταδικαστούν πολιτικά, ηθικά και κοινωνικά. Χρειάζεται να τιμήσουμε τα αθώα θύματα της άλλης πλευράς όπως ακριβώς τιμούμε τους δικούς

μας. Η συμμετοχή εκπροσώπου του Χριστόφια στην κηδεία των οστών του Μουσταφά Αρίφ (πατέρα του Κουτλάι Ερκ), ενός από τις εκατοντάδες Τ/κ αγνοούμενους των διακοινοτικών συγκρούσεων της δεκαετίας του 1960, ήταν μια καλή αρχή αλλά πρέπει να έχει και μια ανάλογη συνέχεια. Χρειάζεται οι ηγέτες και των δύο πλευρών να πάνε σε τέτοιες εκδηλώσεις και κοινά μνημόσυνα μαζί. Οι νεκροί και οι αγνοούμενοι της Κύπρου μπορούν έτσι να γίνουν γέφυρα ειρήνης και συμφιλίωσης αντίπηγη μισαλλοδοξίας όπως θέλουν να τους χρησιμοποιούν οι εθνικιστές στην κάθε πλευρά.

Η «Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο-Κύπρος», σε συνεργασία με άλλες οργανώσεις και ακτιβιστές, προγραμματίζει και φέτος κοινές δικαιοδικές εκδηλώσεις στη μνήμη των αθώων θυμάτων στην Κύπρο, Ελληνοκύπριων και Τουρκοκύπριων κάτω από τον τίτλο «ο κοινός πόνος και το κοινό μέλλον μάς ενώνουν»:

Τετάρτη 23 Ιούλη 2008 Πολιτιστικό Κέντρο ΑΡΑΒΑΗΜΕΤ, ώρα:20:00 εκδήλωση- συζήτηση

Σάββατο 26 Ιούλη, οδόφραγμα Λ. Πάλας, 09.30 πρωί, κοινή επίσκεψη σε δύο συμβολικούς χώρους, στην περιοχή Στροβόλου και στο Παλαί-κυθρο όπου βρέθηκαν ομαδικοί τάφοι, Ε/κ και Τ/κ αντίστοιχα.

Καλούμε τον κάθε ειλικρινή υποστηρικτή της επαναπροσέγγισης, που θέλει μια ειρηνική και δημοκρατική επανένωση του νησιού να στηρίξει με την παρουσία του αυτή την πρωτοβουλία. Να στείλουμε το μήνυμα ότι δεν θα επιτρέψουμε ξανά να χρησιμοποιήσουν τους νεκρούς, τους αγνοούμενους και τον πόνο, που προκάλεσαν τα εγκλήματα και οι πόλεμοι τους, για να συνεχίζουν την εθνικιστική και ρατσιστική τους πολιτική.